

Vad ska man tycka om alla de här människorna som köper hälsningar på ukrainska misiler och granater som skjuts över mot de ryska soldaterna?

Ja, till jordens avskrader, eller?

Nej, men så enkelt är det väl inte. Ukrainska armen drar in massor av pengar. Det är väl miljontals dollar?

Ja, men är det inte det här från sätt en humorifiering av kriget? Alltså skriver man inte roliga medierande, typ god jul, era jävlar, någon nissebanan eller?

Jo, och jag skulle nog inte gilla idén på att du och jag skrev liksom...

Nyny? Nyny från Alex Assig.

Och då ska det handla om ett ämne som skapat en del debatt på sista tiden, nämligen att betala för att få sitt personliga meddeland eller hälsningsskriven på en ukrainsk granat som sedan används i kriget mot ryska soldater.

Man kan ju också känna, like, don't shoot the messenger, eller så här blir det ju i krig. Det här är en av de sjuka grejer som händer i svalvågorna av Ground Zero, som är Putins huvud.

Ja, men det är ju... Jag vet, men det är ändå så att till syvende och sist så är det en levande person, en tänkande person, som sitter någonstans uppkopplad och skriver...

Med vuxna på ett händpår, det här... Fuck you, Russia. Det här ska det stå på min granat. Alltså, det händer igen då.

Ja, eller framför allt, det sitter en levande tänkande person och gör ett roligt Instagram-lägg av. Det tycker jag att skriva en hälsning på kammaren och skicka över pengar, det är väl en sak.

Det blir väl lite värre när man gör innehåll av det? Eller så skulle man kunna utilitaristiskt argumentera för att det drar in andra kunder till den där siten och så får det kranskare med massa pengar.

Gud, du tänker så himla fint om allt. Det är otroligt.

Nej, men jag vet att de har fått in en förmögenhet. Det är bara det jag säger. Men du har rätt att varje sån här granat släcker ju, apropå tänkande människor, släcker ju ett universum som är en risksoldat.

Men det är ju helt knäppt.

Vi kan väl lyssna på... Det finns ju faktiskt intervjuer med influencers som har skrivit hälsningar på granater.

En person som gjort just detta är matinfluensen Matgeek eller Johan Hedberg, som man egentligen heter med drygt 300 000 följare på YouTube.

Det här var något som väckte starka reaktioner hos hans följare.

Johan Hedberg är med oss här i studion. Vi ska alldeles strax höra honom själv.

Men först ska vi faktiskt höra den ukrainska volontära arbetaren som kom på den här idén med personliga meddelanden på ukrainska vapen från allra första början.

Vår reporter Felicia Hassan har pratat med honom.

Jag tänkte om olika olika saker för att få min pengar.

Anton Socolenko var en vanlig ukrainsk it-desident när Ryssland inledde sin fullskaliga invasion för drygt 9 månader sen.

Men precis så många andra ställde han snabbt om till att behöva volontära arbeta på heltid för att hjälpa landets armé.

Till en början strömmade pengar in från omvärlden men han märkte snabbt att intresset för att hjälpa och därmed få donationer avtog.

Det var då han började fundera över nya, kreativa sätt att få in mer pengar igen och kom på idén med personliga meddelanden på artelleri.

Känner du redan hur frågan janseras och kompliceras?

Nej, jag tänker varför jag inte är cancelad forever när mat gick.

Nej men när ukrainska men märker du att donationerna krymper och krymper under året.

De måste hitta nya kreativa sätt.

Jo men jag vet, men jag vet. Det är bara kriget som är tv-spel här.

En stor del av de meddelanden eller hälsningar som beställs är skämt eller memes säger Anton Socolenko.

Det allra första som beställs är Löd.

Hello boys, I'm back.

Hej killar, jag är i Tobaka.

Vad betyder det?

Menar du om att granaten är tillbaka?

Det har han varit här förut.

Jag smälde ner och ser för en vecka sen. Nu är jag här igen.

Det är faktiskt ett obegripligt.

Eller är det idén granat är tillbaka?

Arketypalt ja.

Ja precis.

Platons granat.

Platons granat.

Lidande kanske?

Ja just det.

Ni har fått smaka på mig i olika skepnader.

Nu är jag tillbaka som granat.

Hur så?

Men en annan person beställer till exempel texten, this is a gay bomb.

Flera har fria till sina flickvänner.

En har bört om att skilja smässa och flera hundra har varit grattis önskliga.

Vad hände här nu?

Det är fan på gränsen att landa in sitt eget privat liv då.

När jag gissar att personen är frågad och har skrivit

Här skiljs våra vägar åt, jag bjerg skilsmässa.

Och lägger ut bilden på Instagram.

Det är för att den ekranska med en foto,

för de skriver med spritpenna

som du ser på granaten, medlundet.

Och sen så fotar de den och skickar till köparen.

Hämma i Sverige eller 11 personer nu bor.

Och då lägger han eller hon ut på Instagram.

Och här har du till sin partner.

Det känns ju snurrikt alltså.

Att använda detta som då potentiellt dödar 14 ryska soldater.

För att knäppa sin partner på näsan.
Det tycker du känns snurrigt, men allting hittills har varit helt rimligt eller?
Jo men du måste väl hålla med om att det finns olika gröder i helvetet.
Den minst upprörande texten skulle vara
I'm here by supporting the Ukraine army.
Sorry boys.
Nej, nej, nej, nej.
Sorry for a little word.
I'm extremely sad.
I'm supporting the Ukraine defence.
Don't take it personally.
Nej, det går inte.
Du menar att man ska skriva en liten uppsats där,
för att rena två sig.
Återigen, summan är ju enorm, de drar in på det här.
Det hjälper ju Ukraine i sin frihetskamp.
Det är det som gör det till en etisk, komplicerad fråga.
Eller för dig är det glasklart.
Det är så jävla osmakligt.
Men nu blir det inte sant att höra vad, alltså höra från hästens mun så att säga.
Hur resonerar en person som har gjort det?
I Sverige har det tiken kring den här typen av beställda, meddelanden, partileri,
som inte sällan har den här humoristiska touchen, skapat debatt.
Kricksromantisering, förhärlikande eller bara rent av osmakligt tycker vissa.
Inte annat än rätt att sätta dit en riskarmén på alla sätt möjliga tycker andra.
Anton Socolenco har i alla fall inte mycket till övers för kritiken.
Som ikrænare är jag glad för varandra är soldat som dör.
Jag ser inga problem med det. Vissa har det och jag kan förstå deras åsikt.
Men det här är det bästa sättet för att få donationer och hjälpa armen.
Och jag kommer inte sluta med det för att någon tycker att det är dåligt sätt.
Ja, det var volontärarbetaren Anton Socolenco, alltså som vår reporter Felicia Hassan hade intervjuat.
Och med oss nu, Johan Hedbar, mer känd som för många under sitt YouTube-namn, Matgeek.
Välkommen. Tack så jättemycket.
Du köpte ju alltså en sån här hälsning, skrev god jul önskar matgeek, Slava Ukraini.
Det är ju en osmaklig hälsning, alltså god jul nu dör ni, som är ironiskt.
Ja, det är ironiskt. Den är ju humoristiskt menad.
Ja, du köpte ju alltså en sån här hälsning, skrev god jul önskar matgeek, Slava Ukraini.
Och la ut en video i dina sociala kanaler när ukrainska soldater läser upp meddelandet.
Och sen avfyrar den här granaten. Varför gjorde du det? Vad var det som lockade?
Ja, men huvudsakligen är det därför att jag anser att mina pengar kan användas bättre i Ukraina
än att gå ut till julkort som vårt företag skulle ha skickat ut annars.
Men var du tvungen att skriva god jul matgeek?
Ja, verkligen. Det finns ju sätt att nå in med pengar.

Om man nu brinner så mycket för det här som han gör, då finns det ju sätt att...

Alltså, det är inte svårt att nå in med sina pengar.

Jo, men de sätten har ju då avståndat menade.

Det vet man. Menade volentär.

Han pratar ju nu utifrån sig själv bara. Varför valde jag det här?

Jo, men jag hade ju pengar över till julkort.

Ja, hur känns det att skicka en julkort som dödar?

Andra kallade det avhumaniserande, glamoriserande och krigsromantiserande.

Vad säger de det?

Ja, jag tycker inte att det är ett speciellt glamoriserande.

Den som ser det här som någon form av skönhet,

de har aldrig förstått sig på hur fruktansvärt krig är.

Men det här matkik?

Ja, det är helt otroligt. Alltså, det här är som ett välformulerat ingenting.

För att man skulle kunna tänka sig att du skulle kunna stötta genom att använda de här pengarna på andra sätt?

Självklart.

Det är så otroligt osympatiskt att avsluta satsmelodin i dörr.

Än att gå ut till julkort, som vart företag skulle skicka ut annars?

Jag har fått mest positiva reaktioner.

Alltså, på samma sätt som det är sympatiskt att unga går ner.

Jag vet uppväxt i Malmö. Så är det osympatiskt att gå upp.

För det låter som att personen ljuger eller någonting att döda.

Det hade varit enklare för unga att försvara döddet här.

Och man hade blivit intuell.

Jag har fått stöd ner i Malmö. Undrar om de kan ta det på faktur.

Och är det just det som är nyckeln här?

Att det blir lite uppmärksam att lite extra speciellt med en granat som flyger iväg på riktigt i ett krig?

Alltså, jag har inte strävat efter att det här ska få den spridning som det faktiskt har fått.

Är det sant det?

Jag jobbar ju inom en bransch där uppmärksamhet är bra.

Men jag föredrar kanske att jag får mycket uppmärksamhet när det är matrelaterat innehåll.

Samtidigt så kan jag tycka att det är positivt

att många som har hört av sig kring det här

och tycker att det här är någonting bra och har tagit efter.

Svenskarna var de som gav mest av alla till just den här organisationen.

Vi har en gäst till med oss.

Det är Halden. Hej, hej. Lektor i krigsvetenskap i strategiavdelningen på Försvarshögskolan.

Med ett specialintresse kan man säga för filosofiska och etiska krigsfrågor.

Dina tankar och reflekterar om det här fenomenet?
Första association är att det här är inget nytt.
Man ser jättemånga bilder från första och andra världskriget
när soldater skriver på sina skriver på granater,
skriver på bombplan eller liksom
Merry Christmas Hitler eller
We're coming to get you eller sådär.
Så det här är ju något man har gjort flera gånger.
Det är väl ändå någonting annat, va?
När man är mitt i stridens häta.
Det är något sådär försvar också
för att klara att släppa en bomb, tänker jag.
Att man ska vissa inflikvens namn och så där på.
Det är en helt annan sak om en soldat på fältet
skriver någonting om en influencer i Sverige.
Jag sitter framför en dator.
Men så finns det andra reflektioner
för det första när man ger sig in
i mediasfären när det gäller krig.
Då ska man ju vara försiktig
för då blir man ju liksom en del
av det psykologiska spelet.
God jul gör på ett språk
som varken du kragar eller ryssar, förstår.
Det gör kanske inte så mycket.
Men däremot om man börjar skriva andra saker
så kommer ju detta att om man skriver
mer spefulla eller elacka saker
då kommer detta att plockas upp.
God jul är ju extrem hatiskt.
Ja, och spefullt.
I sin lättsamhet.
Fan vad synd att de tar in en...
Filosof.
Total idiot.
Alltså en ännu mer korkatterson.
Han vill skriva ett citat av såkatas.
Jag har själv investerat.
Splitter missile.
Med ett motto på latin.
Hur så?
Vi är sponsrade av bokbit.
Juud och er bokstjänsten.
Har du lyssnat på något nytt den senaste veckan?

Ja, jag lyssnade på Harry Potter
med min dotter i går kväll senast.
Harry Potter och de visa sten.
Apropå sagovärden.
Bli du golvad av mitt fräcka grepp?
Ja, förvirrad.
Går du igång som en pilsk vildhund?
Av, av vad då?
Över att jag är sigge.
Fast ändå inte.
Känner du inte upplösningen?
Maskinmänniska.
Kvinnamman.
Jag tycker det är spännande,
men du blir också lite en annan personlighet.
Du trilskas.
Du slänger ut en närmast filosofisk fråga.
I detta sigges röst.
Nej, så klart.
Ja, för bakom denna mask finns originalet.
Kan du inte se parallell igen
mellan detta och ljudboks uppläsarna?
De uppfinner också en ointaglig karaktär.
Hur, hur då menar du?
Är du trög?
Jag menar att en skicklig uppläsare är förhöjd.
Du lyssnar och glömmer för en stund bort
att Stefan sak är Stefan sak.
Så skicklig är han saken.
Och så är du fast i hans fräckarklor.
Vad ska jag känna när jag lyssnar på det här?
Att det blir fruktansvärt sugen på att höra mig läsa en ljudbok.
Jag känner nästan tvärtom.
Jag vill in på bookbit och lyssna på riktiga uppläsare.
Skådespelare som vet vad de gör
och som läser inlevelser fullt.
Det här är ju lite kallt.
Bra idé.
Jag tycker också att det du borde göra
är att hålla dig till, liksom, hard facts.
Här kommer det.
Med koden Alex.
Sigge.
60.

Utan mellanslag.
Får du prova bookbit i 60 dagar gratis?
Som ny användare.
Sug på den.
Maddafackar.
Tack, bookbit.
Hej, hej.
Visst, Pansala, vad vansa?
Ja.
Tjänsten där man då...
Det är sådana som du och jag kan köpa och sälja.
Ja, vad menar du med folk som du och jag?
Vi är precis som alla andra.
Jag har precis fått lön
och känner att kanske det är läge.
Att spara en peng.
Och hur ska man då göra det?
Ska man då låta pengarna sitta på ett bankkonto
till en ganska låg ränta?
Eller ska man investera dem långsiktigt
via genom att köpa fonder och aktier?
Och det gör man då absolut enklast
på avvansa.
De har en app som är väldigt enkel.
Alltså också för en sån som mig som är...
Jag vill klösa mig i ögonen.
Alltså när det blir svårt att fatta vad en app fungerar.
Här är det väldigt tydligt då.
Och det finns massor med listor och inspiration.
Ja, det är kul att se hur andra sparar och vad de sparar till.
Det var kul på vårt första möte med Vansa.
Så jag förstod en spännande sak till exempel att
väldigt många säljer när börsen går ner
och köper när börsen går upp.
För det låter väl kanske plausibelt.
Men man ska egentligen göra ett tvärtom såklart.
Eller när de svarar så är det ju självklart.
Det borde ju vara tvärtom.
Man ska väl köpa när det är nere
så man får åka med upp.
Ja, verkligen.
På avvansa så kan man se hur andra sparar
som du var inne på och vad de sparar till.
Det är en sån kul.

Och det kan man göra om man går in på
avvansa.se, snedsäck, kampanj,
snedsäck, sparmal.

Ja.

Och innan vi strutar nu
så måste vi också nämna att
alla måste komma ihåg att börsen svänger.

Det visste du.

Och att spara på börsen har ju då över tid
varit ett väldigt bra sätt att få

pengar att växa.

Men hur det går i framtiden, du vet ju ingen.

Och om man investerar i aktier så
och fonder så borde man ha en sparhorisont
på minst fem år.

Och det är inte säkert att man får tillbaka
de pengar som man satt in från början.

Det är bra att du säger det.

Tack avvansa med zeta.se.

Hej, hej, hej.

Jag gjorde en så kallad body-check-up
för första gången i mitt liv.

Fy fan.

Vet du som en svenska?

Ja, men jag vet vad det är.

Jag vet vad det är när.

Alltså...

Du låter nedstämd.

Nej, men det...

I Sverige är det liksom
de rikaste, de som har råd att betala
25 000 spänn.

För att...

Ja.

Eller vad det nu kostar.

Och så går man igenom allting.

Okej, det här gick på min amerikanska
hälsoförsäkring.

Du överväckte.

Ja, men det är klart helt som alldeles.

Flera av vänskaavskrätten
har hållit på, för nåt sätt.

Och idén är ju då att man ska liksom
hitta, man ska skanna av

och så ska man hitta grejer tidigt
och då har man chansen att bli frisk.
Ja, det går väl inte att försvara
att inte göra det
om man nu har råd?
Det går väl att försvara.
Alltså isolidaritet mot de som
inte råd kan man ju avstå.
Tjänar de verkligen någonting på att
du har en cancer
som du inte upptäcker?
Nej, men jag menar så att det är någonting som är
superäckligt med att det finns
sjukvård för vissa som inte alla får.
Absolut.
Det är värt att nämna.
Det håller jag med om.
Ja, men det är sagt.
Men det är förvånande med ändå att inte
du har gjort det, eftersom du har...
Du har väl en del räddslor för
att bli sjuk och så.
Jag vill inte ens prata om det.
Jag vill inte ens höra på det här.
Okej, jag ska fatta mig kort då.
Mycket av det var ett samtal visade sig.
Det handlar om hur man lever sitt liv.
Alltså, lever man ett ohälsosamt liv.
Och det där samtalet
är nog minst lika viktigt, tror jag,
som själva den fysiologiska
undersökningen.
Därför man får ju sig en tankeställare.
Han var ju dessutom ganska...
Mellan raderna så märkte man ju att han
blev allt mer kritisk.
Han har ju dessutom mask, så jag säger bara
de stränga dömande ögonen hela tiden.
Men det var ju frisk.
Det var bra världen.
Jo, men han har ju mycket åsikter.
Han vet ju till exempel inte vad snus är.
Han är upprörd nästan.
Han säger saker som att

du vill väl att dina barn
ska ha kvar sin pappa.
Och jag försöker förklara att
det är inte bra med snus,
men det är inte vad han tror att det är.
Medan han säger tobak som tobak.
Och jag säger inte riktigt, va?
Och han säger, jo.
Och jag säger,
om du tänder på tobaksläva och andas
i en röken så är väl det farligare?
Ja. För det är det väl?
Ja, ja, absolut.
Det är liksom ingen teori som jag kokat upp
och kammade med det, men som amerikans
så vet inte han vad snus är riktigt.
Det är jobbigt att bli liksom
kritiserad.
Det låter som en helt värdelös läker,
måste jag säga.
Nej, men det är vad menar jag sig.
Det vill jag läsa med hela poängen,
att man som vetenskapsman
ska utföra sig om saker som man vet.
Men här, han bara tänker att
det måste ju vara som sig det här.
Ja, det kanske är lite
mycket kräft att han ska veta
att han ska växa bärt på snus.
För det är ju inte en främmande produkt för honom.
Det vill jag menar, men då kan han säga så här.
Men snus, jag vet inte riktigt vad det är.
Det här måste jag kolla upp.
Det här måste jag kolla upp.
Det var kul om man bara, fan vad spännande.
Man kan alltså upprätthålla sitt
nikotinberoende utan att behöva
utsätta kroppen för jätterisker.
Wow.
Men det är mycket sådana här grejer som man säger.
Du vet, i den här åldern ser du viktigt
att ompröva sina åsikter.
Alltså, man kan lätt hamna i gamla
julsåror, säger han.

Typ som att jag är för gammal och trött.
För att googla på hur farligt
snus egentligen är.
När egentligen är han som inte orkar googla.
Det känner jag också lite under
samtalets gång att
det är angående hans dömande ton att
det blir lite irriterad över.
För det är lite fusk, va.
Att vara läkare och vara hälsosam.
Hur svårt är det för honom
som ser folk komma och gå varje dag?
Och han ser ju exakt då att deras
livsstil har gett om den här
hudkansen eller den här skrumpleven.
Eller vad fan det är.
Han jobbar ju med hälsa.
Det är som om Nils van der Pol
skulle dömma någon för att den
inte åker så mycket skriissor.
Hur som helst då, i slutet av
check-upen, så ska han
slänga ut ett tuggummi.
Så han tar av sig masken några sekunder.
Och jag ser då att
han är inte
min ålder som jag trott.
Han är typ 28.
Alltså
det kanske var flinten som gjorde mig
förvirrad.
Eller de där stränga ögonen.
Men han måste vara ny och examinerad
från läkarskolan.
Och under de sista 10 minuterna
sen så ser ju allt han säger
genom ett annat filter såklart.
Eller hur?
Han är ett barn.
Ja, fan vad man utgår
från nån ålder när man kommunicerar
med en insida.
Nu fattar jag ju lite mer också
hur han ser på mig

det här lite nedsättande,
det lite förringande.
Att han pratar med mig som om jag
lite under honom.
Lite depig.
Jag förstår att han har
missförstått mig ju.
Eftersom han är 28.
För du tror ju han, han tror
fortfarande på ålder.
Han är fortfarande en ålder när man tror på ålder.
Han tror ju att jag är 48.
Medan när man är 48
så vet man ju att det där är ett av livet
största missförstånd.
Det här med tiden.
Att man tror att man har
fattat tiden när man är yngre.
Du och jag skrev ju en bok
om tiden.
För jag vet inte vad det var
det åtta år sedan.
Och vi gjorde väl det åtta år för tidigt
tänker jag ibland.
För vi hade väl inte förstått
det viktigaste.
Det första sanningen.
Och vad är det då?
Det vi skrev i den här boken gång på gång var att
tiden går snabbare och snabbare.
Så tänker man ju
ganska långt in i livet.
Det börjar ju redan
när ens mor och mor
börjar tjänera på en 7-års kalas
eller 12-års kalaset säger
njuta av ungdomen eller något.
För sen rusar tiden iväg bara.
Och barnmorskan säger det på BB
njuta det här.
För plötsligt är barnen 18 och så där.
Vi får ju veta från att vi är små.
Att tiden kommer att gå snabbare
och snabbare och snabbare

tills de sista liksom åren bara flyger
iväg.
Men med åren så förstår man ju att
det där är ju fel.
Det är med 99 % i övertygelse att
nu att tiden har
en absolut hastighet.
Att den inte går långsamt
när man är liten.
Och att den inte går snabbare när man är äldre.
Utan att den går lika snabbt hela tiden.
Vad säger du om den?
Jag vet inte om ni håller med.
Det är väl väldigt
tidigt så att
tiden går olika fort.
Nej, man
tror det om man tänker slervigt
men om man zoomar in, om du tänker på
mellanstadiet till exempel.
4, 5 och 6.
De 3 åren.
Det är väl ingen ocean av tid va?
Nej.
Det är verkligen så jättemycket längre
än åren
2019 till 2022.
Nej.
Asså tänkte jag ett år innan pandemin.
Har de verkligen gått exceptionellt mycket snabbare
än när du var liksom?
Nej, okej.
Eller när du tänker på Charlies första år
när hon var 0 till 3
jämfört med de här 3 åren.
Ta vilken 3årsperiod som helst.
Jag vågar påstå att jag nu har förstått
att tiden går lika snabbt hela tiden.
Däremot händer
och det är väl det som folk misstolkar
som att hastigheten går snabbare.
Det är att man med åldern förstår kontexten.
Man förstår sitt livslängd
i relation till historien.

Och det
är ju en enorm grej
som misstas för att tiden går snabbare
men det är något helt annat
och det får helt andra implikationer.
Det låter dramatiskt
men jag tror ändå att det här
är en av livet största insikter.
Det är för att
till exempel den här doktorn
tror ju att jag är längre bort än vad jag är.
Han har inte förstått
kontexten ännu.
Han tror ju att andra världskriget är för jättelängelsen.
Han tror att
pyramiderna byggdes för jättelängelsen.
Och framförallt
han tror att han själv var barn för jättelängelsen.
Men när man blir äldre
så förstår man ju hur nära allting är.
Hur få generationer bort från allting är.
Och det här var ju ingen som berättade.
Det var ingen som sa att
med tiden så kommer en känsla
växa i dig
med åldern av att allting
krymper.
Av att tidsförfattningen man har när man är liten
bygger på en bluff.
Att med tiden så kommer avstånden
att krympa så att din barn
dom skedde nyst. Inte för att tiden går snabbare.
Och det blir väldigt tydligt också
när jag nu bor i ett hus.
Vi är ju då i italienska alperna.
Jag bor i ett hus med min pappa
som är 70.
Med min bror som är 3 år yngre än jag.
Med hans barn som är 5.
Med mina barn som är 19, 18 och 11.
Och
barnen tror ju att vi
lever i olika världar.
Eller att vi har växt upp i olika världar.

Det blir tydligt för mig hela tiden.
Alltså, du som också är på resa.
Du som också är i alperna.
Fast du valde ett annat land.
För du ville ha
knödel och brattforst.
Ja, sådana här röstig.
Inte pasta.
Nej, det var roligare med er.
De österikiska, sveitiska.
Nej, men så här.
Barnen tror
att jag har börjat
berätta mer om det förflutna
för att jag börjar bli äldre.
Fast det är precis tvärtom.
Jag har börjat berätta
mer och mer om minnen.
För att minnerna nu är närmare.
Och för att jag tänker att dom och jag
är mer och mer i samma ålder.
Dom vet ju inte det.
Så jag borde hålla käften.
Men det blir svårare och svårare att hålla sig.
Märker du också på det?
När man är på resa är det extra svårt
att hålla sig från att berätta minnen
för sina barn.
Jag undrar...
Är det så i så fall att din pappa
pratar ännu mer om det förflutna
än vad du gör?
Ja, så är det verkligen.
Det är väl en naturlag.
Häromdagen, när vi pratade på Facetime,
du rindade från den där villan.
Och så dök din pappa
upp i morgonen och rock bakom.
Så vinkade han in i kameran.
Jag tänkte, ja vad fan vad kul.
Han har en pappa.
Alltså vad kul att han har en sån
som går runt det.
Det är jävla roligt.

Han är också väldigt ung.
Jag beror på det hemma
att avstånden minskar.
Det dumma är ju att
när man sitter
i sittliften och pekar
och berättar minnen
från sina barndoms allpressor
så ökar ju klyftan till barnen.
Och det är så sjukt för att för mig
är ju minnenas
ökande närhet.
Det är ju ett bevis på att klyftan minskar.
I många år
berättar det inte så mycket
om en barndom.
För jag tänkte ju, vad fan vill de veta
om vad som hände för hundra år sedan?
Som den 30 åring jag var
så tänkte jag, vad vill de veta
om 1988?
För hundra år sedan.
Medan nu tänker jag
det är ganska relevant för dem väl
att höra vad som hände
1988 förra sommaren.
Och så hände det då
att som häromkvällen
när vi stod fram för hjälp
och bron
så ska jag då berätta om när jag
stod här när jag var 12.
Och berätta att Ulf Lundell
hade precis släppt en låt om bron.
Och det blev en storm
och vi var tvungen
att gömma oss i en liten bar.
För det är ju ganska nyligen va? Det måste ju vara
ganska intressant för dem att höra.
Och det är så dumt ju.
Det är alltid dumt att på resa
berätta om att man har varit på plats
som man reser till.
Ändå så är det ju ganska vanligt

att man liksom, för det enda man säger
är ju att vi är nu här på en plats
en annan gång med några andra.
Det vill ju ingen höra.
Det är som att säga när man blir ihop med någon.
Det skulle vara som att säga när man blir ihop
med någon att om man kissar andra första gången
så säger man, det här är ju inte en annan gång.
Utover blockus utan
en vård då.
Det skulle man aldrig göra.
Hörver som helst, jag läste en intressant artikel
i The Atlantic, apropå det här
när jag flög ner hit.
Som handlar om blandade känslor.
En forskare som heter
Vincent O.
Som jobbar med
Journal of Happiness Studies.
Han forskar ju lycka.
Han har mätt
positiva känslor, negativa
känslor och blandade känslor.
Alltså, det första
han kom fram till att det var väl ingen konstighet
att positiva känslor gör att man mår bra
och negativ känslor gör att man mår
dåligt. Men det intressanta
han kom fram till var att blandade
känslor gör att man mår
ännu sämre än negativa känslor.
Alltså, när man inte kan bestämma sig för
någonting och man känner ifrån en sak.
Det är liksom, det blir ingen
balansräkning där man känner positivt
kring någonting och negativt kring något.
Då blir det ungefär mitt emellan.
När jag är alltså tveksamhet
är dränerande.
Det skulle förklara varför jag
varför dränerande var i den här
åldern. Man blir helt slut
av att inte veta vad man ska
luta sig mot för mental ålder.

Alltså, hur länge sen är 1993?
Man brukar
liksom ha ett tydligt svar.
Det är jättelänge sen.
Men nu när kontexten vidgas
så är det ju, så närmar
sig 1993 hela tiden.
Och man vet inte vem man är.
Och det är dränerande.
Ett konkret exempel då
i går morse. Första dagen
i skidbacken.
Det är sådana här gnistrande
snö, solen lyser.
Vi står i köan till skidliften.
Och framför
mest om min pappa.
Och jag tänker då som du säger
han är ju inte så gammal som jag trott.
Vi är ganska nära ålder.
Det är förvirrande.
Jag ser mina barn.
Mina sönor då åker upp
på sittliften framför mig.
Vad de för ålder, de tror att de är unga.
De ska nog få se att tidsnog.
Och så ska jag min dotter
gå på sittliften.
Och jag vet inte hur det har varit
för dina barn, men
hon har ju varit livrätt från början
när hon har sett de där sittliftena.
Man ser ju vagen som spänns över dalen.
Hon är skräckslagen nu.
Hon har inte åkt skvider på 4-5 år
så jag ser hur hon låser sig.
Har du samma problem?
Det har varit
fruktansvärt
tungas dagar
i backen.
Det har varit likadant för dig.
Två av tre
befinner sig i någon

strika nu.
De vägrar.
Jag vet inte vad det är.
Man kanske borde mentalt förbereta dem.
Man borde ha tagit
mer till skidbacken
oftare i barndom än vad man har gjort.
Det är vårt fel.
Ja precis.
Hon spänner sig.
När hon ska gå på sittliften
så händer det som inte får hända.
Jag åker
iväg med sittliften.
Jag är vändig
om de bromsar in sittliften.
Jag ser hur pistvakten
hjälpes henne på sittliften
med den främmande italiens gubbe.
Jag förstår att
nu är det åtta minuter
så ska hon dingla över avgrunden.
Med en
man som inte kan ängelska
som inte kan trösta henne.
Mycket riktigt när vi når toppen.
Jag åker av och hon åker av
och hon åker fram till mig.
Så ser det här
en förälders värsta
de här tårarna
som hon inte vill.
Hon vill inte visa att hon är ledsen.
Det är också något hjärtskärande
med den här lite frostbitna rosa ansiktet.
Hämst.
Det är också hämst med hennes viskande.
Hon vill inte att gruppen ska höra.
Alltså min pappa och gänget där borta.
Hon vill inte göra gruppen besviken
när hon då säger att
hon har bestämt sig under
de här åtta minuterna i luften.
Hon kommer inte åka skidor den här veckan.

Hon vill att vi lämnar in skidorna.
Hon vill att hon tar av sig skidorna.
Hon vill att vi åker.
Hon har åkat sitt lyften ner hela vägen.
Hon vet.
Hon är helt säker.
Det kommer inte att bli några skidor den här veckan.
Och det nu blir det svårt då.
Övrigt på inre ålder.
Därför att vad ska man luta sig mot
när kontexten är så
förvirrande?
För fem år sen hade det varit enkelt.
Då var jag ju vuxen.
Det var en distans.
Jag skulle ha sagt
nu gör vi det här.
Du får ta dig samman.
Du kommer ångra dig.
Så rik upp det lite.
Hade jag sagt.
Och vi försöker i alla fall
åka ner för backen.
Du kommer lära dig oss vidare.
Men nu kommer de här.
De blandade tjänsternas
dränerande kraft
när avstånden är borta.
Och jag också är elva
i någon mån.
För jag vill ju som en fellow
elvåringshet hände.
Nu spender vi av oss de här evla pieksorna.
Åker ner och dricker varm sjuklad.
Och det första vad som händer
alla de här åldrarna
ger olika förslag
på lösningar inifrån.
Men det mest dränerande av allt
är att jag ser i hennes blick
lite som jag såg i läkarens.
Vad är det?
Att hon ser mig långt borta nu.
För hon tror ju att jag är

en sträng förälder
som nu är besviken på henne.
Så därför så finns det bara
en väg ut så klart.
En minut senare sitter vi
i sittliften på väg ner
mot en kopp varm sjuklad.
Två elvåringar
sida vid sida.
Och det är okej
för de avstånden minskar
så är det inte bara hon
som kommer närmare
och min barndom
som kommer närmare
utan också bergen
och allt annat
som jag ser omkring mig.
Men jag vet vad vi kan ses
Jag vet vad vi kan
skriva om bok
Mörd mig på rjavadoc
i ett geometrär
på tälta el
har de bäddad sig
håller alla elen
levande
det är det bästa du har
Mörd mig på rjavadoc
och nu har du en lättare kvår
Jag stod med
Amanda Barnen utanför Gaten
på Arlanda när vi fick syn på
Stefan Löfven
du vet
du är bekant
han stod där
det var som att tiden hade stått still
apropå tidsperspektiv
det var som att han var statsminister
Jag tänkte ju säga tvärtom
att fan vad långt bort du känns
som han var statsminister
Du har rätt till det

det var dubbelt
det känns som att det var ett liv sen
han ledde oss genom pandemin
vad är han?
ja, det är man
Tegnell
vad tycker du om
Tegnell
det var liksom ett liv sen
men det var då
han var statsminister för 14 månader sedan
vilket är helt ofattbart
ja, det är det fan
men han skulle i alla fall då till en
flyg som vi
jag menade lite
tagit på sängen av min reaktion
att jag blev så
till mig alltså
jag kunde inte slita blicken från honom
av någon anledning
och jag satt i barnen att
där är Stefan Löfven
de var inte så intresserade
men när de då ropade ut
och nu skrev vi båda planet
så hamnade jag i den här könen
precis bakom honom
det var som flyg i mig
jag kände ett behov av att
prata med honom
Vilka intervjuonsrepliker
skissade du på?
Nej, allting var intuitivt
det var som att jag såg
min hand
hur den som placerade sig
på hans axel
och så hörde jag min mun
säga
Hallå, Stefan
min tin, väldigt personligt
då tittade han på mig
hallå, hallå, tjänade

tjänade
och då sa jag
hur läget ska du på sportlov?
och då sa jag
nej, nej, nej, jag ska på
Fn-möte
men förlåt
förlåt
jag har lite svårt att placera dig
det sa jag
Alex Roman
ja, ja, ja, ja, ja, ja
ja, ja, ja, ja
du med den här
vidre bloggen va?
det är du ja
nej
han höll det väl allmänt
och då förstod jag att
han lossades att han då kunde placera mig
för han kunde ändå inte riktigt göra det
det var som att han visste att
jag kanske borde veta vem han är
eller jag hade
det är rimligt att jag vet
vem det är, men jag vet inte
vem det är
så han pratade väldigt allmänt då
och han var då helt fast med mig
sen i kön då, han kunde inte smita ut
utan han
han stod där med mig
när kön kröpt fram
och
det här kall pratet
det var alltså från helvetet
kommer du ihåg
klippet på Leven
han pratade innan
vingolott
en ljudprogram med den här kocken
Leifmanneström
Leifmanneström
kommer du ihåg

65 grader
det kan vi spela upp till lite
det är så jävla kul
vad var humorn
kunde man inte tolka det
som att de tvärtom nodde varandra
i någon slags tras
gubspråk
eller minst jag är fel
men jag tycker inte att
det mer jag tänker på det så är det inte Levens fel
det var inte det här han vald
han har inte vett om det här
ja lite är det ett del av paketet
som politiker
att vara med på mys
jag vet, men han vill ju inte ens
vissa statsminister
men han ställde upp
och nu måste han då
i paketet stå i bingolotto
i Jansson med Leifmanneström
det vill han ju inte
det var ju någon som hade på en fritt
på en fritt
Ulla gör den också
hon gör den på konjak
gör den här på konjak
jag tar lite apelsini
Victor bra
vad satt det här?
vad satt det?
67 grader
67 grader
så ska det vara
så får du smaka
på min Jansson där också
den är också saftig
den är varm
så är den en?
den är mycket gräddig
så det blir ju gott
det var någon som sa att man skulle ha
i Jansson nu ska jag tänka

kavgör
nej, vänta
är det du som har skrivit det?
man ska vara för kok på att ta
det var någon som gjorde
med på en fritt här i tv
det var ju värsta att ha sett
hur man kan ju fuska med sånt
det får man inte göra
inte med på en fritt
de tog på en fritt
och så tog jag redan chovis och bakar ugnen
då har det gått för långt
med rationaliseringen
exakt så här styrtit
vad det här kall pratet
medan mig
eller ven
det hade varit otroligt kul
om du hade fört här på tal
hur gör man egentligen
än Janssons?
på en fritt
om ni hade lyckats reneka det
65 grader
sen så kom vi i alla fall
in i planet och han blev
äntligen av med mig
jag fick fullt upp
med att hjälpa barnen till sina platser
och Löfven Persvann
visat på rad 17
att Löfven är väl då framme
i business
jag står då i mitt gången och lutar med över
Charlie och Francis och Amanda
och då säger jag
förlåt det var bara en kompis
jag ska bara snacka med lite
vi poolar det
det är inte så konstigt
och så när jag sagt det så tittar jag upp
och så möter jag Löfvens blick 30 meter från mig
för han sitter då på raden bakom

och
då han ler
märkligt levnat södel
att få smak på de fina salongerna
och sedan kastas ute i kylan då
men jag vet det är faktiskt konstigt
han får ingen business class biljett
men jag vet, jag håller med
framför allt om man ska till
på ett fn möte
för att prata om den globala framtiden
ja, ur som helst
vi kommer fram till flygplatsen
vi landar
vi står och väntar på bandet
på väskorna
och
så kommer
en väska som jag ser i vår
och 10 meter framför
så är det någon som annan som tar den
och
det är en tjej
som gör det, hon gör det med en sån jävla
självsakret och jag är också
lite försvagad i mitt självförtroende
av två saker
det är väl färdblindhet och
om hon tar den där
med ett jävla självförtroende
då tänker jag ju, det är klart att hon vet
att det är hennes
men jag blir ändå confunderad
men
hon tar den, jag kan liksom inte ingripa
eller vad ska du göra?
för hennes skull
vill du ingripa också, hon vill ju ha sin väska
jag vet, men
jag tänker att om man tar
en väska från bandet
med en sån som självsakret
åt utgången, då vet man
att det här är min väska

ja väl, ursummaest
hon försvinner
och väskarna på bandet
glesnar
också det som
passagerarna och efter
en halvtimme så är det bara vi kvar
med en lila väska
som finns kvar på bandet
som liknar vår
men som inte är vår
jag känner mig som ett perron till farsar
det borde ha ingrippit
det är klart att det borde ha ingrippit
det är så jävla pinsamt
och
vi får då göra en anmälan
det är inte det en småbarn som mildrömmar om
i deläget
att stå i kö till bagageanmälan
nej, så en jävla madröm
ursummaest
så kommer vi fram
och vi bestämmer oss då för att
vi ska åka upp till en sån här
toppstation med en sån här övrigt
gondol, lyft
ja och då sätter vi oss
då åker vi upp från sån här lång lång lyft
så en sån här ägg
lyft som tar oss upp på berget
och där när vi kommer upp
efter en lång lång lång resa
så finns det en restaurang
en liksom en toppstation
med en utsikt över
bergen
och då sätter vi oss där
och
då ser de andra
sikt igen nu
det är varmare här uppe
hur menar de då?
då säger jag

det är väl kallare här uppe
nej, nej, det är varmare
varför skulle det vara varmare här, säger jag
jo
vi är ju närmare solen
ja
och då säger jag
jag tror
att det är ungefär som att du
är i siktuna
och så brinner en maj-eld
i Uppsala
och så går du 10 meter närmare
den maj-elden
tror jag att det skulle värma mer då
om kanske bara uttrycker sig slarvet
om kanske menar att solen är mer intensiv för uppe
för er hud
ja
men jag har bara i alla fall det där med mig
vi kommer känt i hotellet
och
vi har nu varit här i fyra dagar
och varje morgon är lika dagen
det är som en
uppreppning som händer varje
varje morgon, jag vaknar i klockan 5
varje morgon av en anledning
det är ju också eftersom vi är i mässan varandra väl tidigt här
det gör också
någon typ av sänmsvårigheter
det verkar det så
jetlag, men det är ett miracle
att vara ett med världen
alltså att inte leva på nätterna
utan vara pigg på morgonen
och trött på kvällen
det gör ju människan lyckligare
har jag insett
man är mer mänskligheten
du lever kanske alltid så
ja, verkligen
för mig är det nytt
jag har ju insett till ännu

att jag har ju levt med barnen
i 13 år
och gått upp med dem
och efter det när de har då varit
såväl längre så gör det inte jag
utan jag är kvar
jag vaknar 5, alltid
men har du ångest då?
när det är svart ute
och jag är ensam bakom
då är det som att jag är ensam med världen
på ett läskigt sätt
men i samma sekund som grinningen kommer
då känner jag att jag har vunnit
du har ett försprång
ja, när jag är nere där kvart och sju
då må jag kanon
och så öppnar de då portarna
till frukostmatsaden
och någon sätter på musik
det har hänt varje morgon
det är ju ett starkt samma sak
portarna öppnas
och samma musik spelas
är det ompa ompa då?
nej, klassisk
klassisk musik bara
och nu ska jag säga vad jag vet
om spellister på offentliga platser
det är nu så att jag kommer i kontakt
med en kille i Sverige som jobbar med det
det är en konst
han arbetar med att ta fram
spellister till butiker
restauranger
eller lobby
som stimulerar
den verksamhet som man vill stimulera
till exempel att man vill att folk ska
handla i en klädbutik
ja, det är en del av det
men det andra
och det har jag upptäckt nu då
det är förstått

att det är nästan ännu viktigare
det är att det ska vara uthärdigt
för de som arbetar där
och då finns det två
stycken julen i regler
det första är att man ska göra spellistan
mycket längre än man tror
den ska vara minst 7 timmar
så att de anställda slipper
höra samma låtar
och sen
så ska man alltid spela spellistan på chaffel
annars lär sig personalen
till slut att
efter den låten kommer den
och sen kommer den
här har de inte förstått
de här enkla reglerna
det är en spellista på
10 låtar
10 stycken
och de är alltid samma ordning
och
det börjar då alltid med den här
här
men det är någonting speciellt som gör
jag är helt ensam
jag går ensam in i en tom frukost
i vart sal
och de här tonarna är som färger
dagliga att ta lite frukost
på ett rätt speciellt sätt
det blir som en stor sak
det blir filmiskt
det är som att hela världen tittar på mig
det blir högtidigt
jag tar skinkan
med någon
sorts ny patos
förstår du vad det är
till den här musiken
jag tar en fralla
och lite ost
hur jag gör det då

med någon sorts storslagenhet
och
jag breder mackan men det är tällda
om de här dragen över
brödskivan borde avgörande
för civilisationens
fortlevnad
eller det är din
gissare som tar sin frukost
så sätter jag mig ner och äter
då ensam till den här musiken
och också att äta blir en stor sak
en mäktig handling
och så beställer jag in från alla kartor
två egg
fried egg
och när de kommer in
är det ungefär exakt då
varje dag nu
så kommer nästa stycke
och det är alltid samma
och det är
det är
gabriel favori
gabriel favori
pavane
det är gabriel favori
gabriel favori
pavane
pavane
alltså det är
så fin alltså
och
jag aldrig
aldrig i mitt liv
hört ett stycke som
framför allt som är mer bittergift
för mig än det
för jag tänker varje morgon då
varje morgon när den här kommer så
då tänker jag på olofbrundin
ja visst
förra veckan när du pratade om
det var Tommy Berggren

som berättade om att han
var så fint när Tommy Berggren
berättade om den här
scenen när han såg
Bovideberg kommer upp för en slänt
nere i Skåne
Bovideberg visste inte att han tittade
på honom
nybadad
hade något på tungan som hette fixakt
den gången
jag kommer då att tänka på
någonting som händer med
en sådan scen eller en sådan bild
året var 2008
alltså det är 15 år sen snart
och jag var precis
nyseparerad
jag blev idlämnad
och jag åkte till
Torpe till Värmland
som jag hade vågat vara på sen
jag var typ barn
och jag tänkte då att jag skulle skriva min
debutroman
i den där ensamheten
så jag satt där ensam på Torpet
och skrev
och den första kvällen så kom
den huggorm mot mig
på gräsmattan
och jag tog en stor sten
från Stenmuren
som är det som lösgjorde
från muren
en stor bumbling
och sen så lyftade han liksom
över mitt huvud
och kastade på huggormen
och
det tog en stund men den dog
under tyngden. Var du medveten om
att det var en kriminell handling då?
Är det verkligen? Tänk på det som hände

med din brorsen 10 år senare
Nej det var ju nog inte
men jag tror väl att man får
om man är hotad av en huggorm
får man och om det inte finns något attativ
Men hur hotad var du?
Nej nej nej okej
du hade en kameran där, hade du dem nog?
Ja
Men vad var det som hände med din brors?
Handla ut en bild där fick den jäven
bero på att skriva hälsningar
på ukrainska granater
Ja han skrev det där fick den här
jävla huggorms jäven typ
Och sen fick han då 800
kommentarer som sa att
det där är en fridlyst
Hasselsnog
Som du har dödat
Jag satt i alla fall där och skrev
om dagarna och om kvällarna
och såg den där huggormen
förmultna
liksom brevid mig dag för dag
Och det är någonting
på sjunde dagen så det hände någonting
att inte prata på sju dagar
att inte använda strupen, det är jävligt speciellt
Jag vet inte om du har varit med om det
Nej men det är som att
man till slut balanserar på gränsen
till att kanske bli galet eller någonting
Och på den åttonde dagen
av tystnad
jag hörde ju en bilmotor på grusvägen
vilket ju var helt otroligt
Och en bil kom ner på uppfarten
och då var det Oluf Brundin
som stigg ur bilen
Och det är då den här bilden jag har
som jag aldrig glömmer när han kom den här gången
Han stigg ur bilen
Jag såg hans stora leende på håll

och han hade en vit hink
i henne handen
Det var kräfter
och en plastkass i den andra
med några öl
Han hade pratat med min bror Kalle
Han var oroligare för mig
Det var han inte fått tag på mig
Det finns ingen teckning där
Och så hade han då tagit bilen
Och vi satt oss på uteplatsen
blev bilen där döda ormen
och jag berättade från honom
vad som hade hänt
och upprottet
och att jag hade kommit hit för att jag ville skriva
Jag ville bli författare
Och han berättade då
att han hade också på något sätt
bruttit upp
och äntligen uppfyllt sin stora dröm
Han hade köpt en cello
en dyr cello
och han hade tagit lektioner
i ett halvår
Han berättade också att han hade blivit väldigt förtjust
i sin cello instruktör
Och
Jag frågade honom sent på kvällen
Kan du inte spela för mig?
Och han sa då att
jag kan spela
för dig
om du löser ditt första kapitel från boken
Det är ju väldigt skönt
Någon som ska skriva en bok
och någon som har spelat cello i ett halvår
Hahahaha
Vårt roligt
Jag läste mitt kapitel
och sen gick han till bilen
och hämtade den här tunga cello
Och så spelade han
Och när han gjorde det så såg han

han blundade i den där
Jag såg det i skymningen
Och det var bara som du vet
några stillastigare inljuds på bordet
Och han logg
Hahahaha
Jag såg att han var lycklig den här stunden
Och då spelade han
Och då spelade han den här
Pavan
Ja, jag blev favorit
Och
2018 dog han
Jag och Halle
var på begrenningen
Och cello instruktören var där också
Hon satt på första raden
De blev ett par
och levde tillsammans
den åren han hade kvar
Och när de sörjande skulle gå fram
för att lägga en blomma på graven
Då spelades det här stycken
som jag hade hört tio år tidigare
Gabriel Faurea
En Jummen sen som har kväll i världen
Nu vet ni vad ni ska ta vägen
om ni letar efter förlovningsringar
vigs eller ringar
exklusiva smycken
Diamanter online
Vi pratar om årets ehandel 2020
Det är inte dåligt
Det är inte catpiss
Och de är där för dig också
De har ju då livechattar
och telefon
De är tillgängliga på telefon mellan 8 morgonen
och 22 på kvällen
Jag vet, men jag får ändå slå ett slag
för att man också via online servicerna
kan boka
som fysiska möten
på

showrooms som finns
på Bryasgatan i Stockholm
eller Eterborg eller online
Det är ganska generöst att de har 90 dagars
öppet köp
Det kan vara bra att veta
hur mycket grejer man ska ha resten av livet
Ja
De har ju så jävla bra smak
Jag såg den senaste
foton
som de har tagit
i marknadsföringseseyfte
De är tagna på mina två
absoluta favorithotell
i världen
Båda ligger i Italien, ett är Villa Deste
som ligger vid Komojön
och sedan då Belmond
Splendido
i Kusten
De har ju bjudit in oss
att välja ut våra favoritsmycken
om man är nyfiken
som man kan hitta på fanbrun.com
V-A-N-B-R-U-U-N
Snestrik
S-E
Snestrik Alex Sige
Ja, ta en titt där
och om ni ändå har frågor
så vill jag verkligen pusha
för att ni ber om en konsultation
av experterna på fanbrun
Vi sponsorar Vasket
som säger till hela
klädbranschen, till hela
modervärlden
Ni har tänkt fel i 500 år
Eller de säger det till oss
och vi säger, jag fan gör rätt
De är inte så hårda som du vill
göra gällande
De sitter ju inte där och dömer oss

Nej, men de får oss att tänka till
Ja, det gör de ju, verkligen
Det som Vasket gör till skillnad från
de flesta andra moderföretag
är att under de här
sju åren de har funnits åtta åren snart
byggt upp en enda
permanent kollektion
med tidlösa basplag
som då kan utgöra
en grund för
alla män och kvinnors garrober
Alltså, det är inte så att de kommer med
vårens släpp eller höstens släpp
utan det är de här kläderna
Det är de här klassiska plaggen
Vad gör det då? Jo, det uppmuntrar inte till
den överkonsumtion utan man köper
få plagg till ytterst bra
kvalitet och så använder man dem
för man älskar dem och de fungerar
Jag vet, men jag tycker det missar
det viktigaste här
Vad är det då? De har ju förädlat
de här plaggen, alltså de har ju
med nödig besattighet
i årtal fulländat
de här fåtalet plagg
i sin permanent kollektion
Jag vill säga, det är ju inte vilken t-shirt som helst
Nej, det är kvalitetta
Ja, och jag är faktiskt levande bevis
på det, det finns ju en skjorta som jag
det kallas för Oxford-skjorta väl
den här lite svagt randiga
som jag köpte på Asghet. I sju år
har jag använt den
regelbundet och den är kvar
i garderoben. Ja,
gå in och kolla själva på asghet.com
alltså
a-s-k-e-t.com
eller sänd förbi butiken på
vad ligger den? Normans torget, va?

Tack Asghet!
Det är någonting
jag ska prata med dig om
den här dokumentärerna om kungen
som Karin av Klintberg har gjort. Har du sett den?
Nej, nej, det har jag inte gjort det.
Nej men, och det är det därför
som jag, jag är
som lite confunderad
kring marknadsföringen
kring den, alltså jag... Jag har inte sett
någonting. Nej men jag... Jag har sett den här fisch
och den har jag fått väldigt fint kritik
och den verkar ju vara jättebra. Det är bara
rent journalistiskt
så jag bara undrar
vad är det här för fråga egentligen?
Alltså, hon säger då
och det verkar som avslutningen
av hela
filmen
och hon har nu fått
ta en promenad med kungen, de går
runt Djurgården, Kungrajgården
och då säger Karin
av Klintberg
att det är en skitviktig
fråga kvar.
Det är som att allting som jag har sett
har lätt upp till det här nu.
Nu kommer då den här viktiga frågan.
Kan du gissa
vad det är för någonting?
Har kungen någonsin varit på en sån
klubb?
Eller stryppklubb? Varför klubb då?
Nej...
Nej, jag tror faktiskt inte det.
Nej... Här kommer det.
Jag har en skitviktig
fråga kvar.
Hur många gånger har kungen tänkt
tänk om jag inte var kung?
Nej...

Alltså, pratar vi 10 hundra
eller tusen gånger?
Nej...
Ingen gång?
Nej...
Jag tror faktiskt inte det.
Jag tror faktiskt inte det.
Hur många gånger har kungen tänkt
tänk om jag inte var kung?
Är det 10 hundra eller tusen gånger?
Det är en sista fråga.
Journalistiskt sett.
Vad är det för fråga?
Ja, alltså, men vänta lite.
Det är väl kärnan här.
Den ofrivilemonarken.
Så att säga.
Han är ju inte klippt och skuren.
Han har inte någon slags naturbegåvning
riktigt för att vara kung.
Han har fått kämpa sig till det här.
Och många tycker väl att han har fyllt kostumen
till slut.
Men hon berör väl ändå någon slags
naturbegåvning i hans livsöda.
Men tror du verkligen att
smartpunkten är det?
Du tror alltså på riktigt att kungen
kan sitta hemma på Drottninghamn och tänka
fan, tänk om jag inte var kung.
Jag tror inte att han har tänkt en enda gång.
Han måste väl tänkt så ganska mycket
när han var yngre.
Jag tror inte att det går inte likt
när vi är victoria.
Det känns som att det passar henne
att åka runt och klippa band
på keramikmuseet i Växjö och sånt.
Inte riktigt i hans natur.
Kruva nedsättande.
Mot henne eller mot honom?
Mot henne.
Nej, det måste väl vara det svåraste jobbet
man kan göra i hela Sverige.

Att klippa band i Växjö.
Och lossas tycker att det är spännande, ja.
Det finns väl inte något svårare att yrka i?
Nej, men det jag menar är så här.
Vad är det stora oket
för dig?
Det är väl att du har
många barn
och att det är en tyngd.
Men du har ju aldrig suttit hemma
framför en brasa och tänkt
om jag inte hade några barn.
Nej, men det strid ju inte mot hela
mot varandras sälj i min natur
att ha barn.
Men det strid ju mot varandras sälj
i kungens natur att vara kung.
Eller i alla fall gjort det
fram till relativt nyligen.
Nu finns det ju en ny
kläkt kaxi till honom
som har kommit senaste 5-10 åren.
Och hon tror att han ska svara.
Hon tänker väl lite som jag tänker
att nu ska hon ha fram till
kärnan.
Att det här känns fel
men nu börjar det kännas rätt
på åldnärsköst, tror inte.
Det har varit ett helvete, minst sagt.
Att stå där och inte riktigt veta
vem man är i den där rollen.
Men det är intressant det där med titlar.
Alltså, har du löst
om bråket kring dödsdole
termen?
Får man inte heta det där?
Den första dödsdolan
Jenny-Anne Gunnarsson.
Hon tog patent på termen
som var först.
Och det var ju väldigt kreativt av henne.
Att introducera begreppet
dödsdola.

Den här typen av tjänst som man kan...
Du vet vad en dödsdola är.
Någon som är med vid dödsakomplikket.
Och gör passagen till andra sidan
lättare och mysigare.
Precis, precis som en dola
som är med vid förlossningen
är med under de sista veckorna
eller dagarna i graviditeten
och som lotsar den genom förlossningen.
Jag tycker det är intressant med bråket
för att hon gjorde ju någonting ganska kreativt.
Vad?
Att introducera den här yrket
för tio år sedan eller någonting.
Och på grund av att det
var en sån smart idé
så dökte ju upp massa andra dödsdolar.
Och det som har hänt då är att
hon menar att de
har det här på hennes term
som hon introducerade.
Så hon vill ha pengar av dem för att de använder
termen dödsdola.
Men de menar att dödsdola är någonting
det borde vara någonting universellt
som alla får vara. Ja, det är en platonsk idé.
Ja, det är det.
Medan hon säger att ja men Kalla är det något annat
och jag etablerade
termen dödsdola.
Det är lite småsint av den här, är det inte det?
Alltså, släpp titeln fri, säger jag.
Men jag kan också sticka att det är lite
sorgligt att underdagen alltid
Våra hjärnor säger alltid att underdagen har rätt.
Att den i maktställning
alltid har fel.
Jag bläddrar ofta förbi
långa artiklar om
Facebooks onska eller
Appelsonska.
Det är ändå någon som satt i ett garage
och startade de här företagen

som gav väldigt många arbetstillfällen.
Jag ser inte att Facebook och Apple
är helt genom goda företag.
Men man måste väl också lyfta på hatten lite.
Wow
vad ni har skapat.
Det får lyssna här.
För mig blev det en chock, jag trodde inte att det var möjligt
att göra på det här sättet.
En konflikt har blåsat upp
bland dödsdolar
de som ofta mot betalning
stöttar människor som är döende.
Den kvinna från Nesjö som kallat sig
Sveriges första dödsdola
har skaffat sig konkurrensfördelar
på ett sätt som väcker irritation.
Bara där, det kan ju hända
att man är först med någonting
att man får vissa konkurrensfördelar.
Är det verkligen upprörande i sig?
Nej.
Nyligen infördes ordet dödsdola
på språkrådets nyordslista.
Det beskrivs som en rådgivare
i livet slutskede
som kan sitta på sänkanten
eller stötta anhöriga.
Men ordet får inte användas av vem som helst.
Sedan ett halvår tillbaka
är dödsdola varumärkets skyddat
hos patent- och registreringsverket.
Det är inte ens skyldiga
om de fortsätter marknadsföra sig
som dödsdolar.
Det är precis som att man skulle
varumärkets skydda snickare
eller skäla vårdare.
Ja, om den första snickaren
i världshistorien kommer
på ordet snickare
och varumärkets skydda det
så är det precis så.
Det är som att jag skulle bli ej

för att någon annan använder
ordet guldfinkan som jag kom på.
Hahahaha
Upp med tassarna.
Du har brutit mot FNs guldkommission.
Hahahaha
Du ska in i guldfinkan.
Det var mitt påfen kring Bianca.
Hahahaha
För så.
Du vet att Amanda
du skulle kunna
driva ett case mot Amanda.
De har döpt deras minsta
poddstudio till guldfinkan.
Ja, men alltså om hon säljer en produkt
som heter guldfinkan
alltså att hon hyr ut den där poddstudion
till exempel. Och jag
ett halvår innan har varumärkets skyddat
termen så ja.
Hahahaha
Jag menar bara att det är så naivt av dem
att säga. Det är som om någon skulle
kallas sig snickare. Alltså
det här säger någonting om genialiteten
i den här Jenny Angunnar's kreativitet.
Att hon har skapat en term
som så snabbt har blivit så naturlig.
Att den känns så naturlig som snickare.
De borde ju säga såhär
Herregud, jag förstod inte förrän idag
hur genial hon är.
Jag får gärna skalla mig någonting annat
av respekt.
Vad skulle man heta då?
Döttsengel.
Nej, det är då lite obehagligt.
Finns det inte det redan?
Nej men jag skulle inte då, det var väl
det himla som var döttsengeln eller?
Mänge.
Mänge var det. Det hade varit starkt.
Alltså den rätstfisten

mellan Mängle stöttsbo
och Sveriges fördetta dötsstolar.
Det hade varit...
Det är bara han vad heter han
Breiviks advokat som skulle
röra i den.
Den heta potatisen.
Vi rapporterar direkt från
dötsengel rättegången i Nynberg.
300 arga dötsstolar.
Och 5
rasande Mängle barnbarn.
Det här måste vi se till ska hända.
Ja, det var ju fantastiskt.
För i sådana fall kan man väl säga att vi...
Vadå?
Vi gjorde något.
Vad gjorde vi?
Att vi...
Att vi gjorde det.
Igen?
Ja, vi gjorde någonting för dötsstolarna.
De fick ett nytt namn.
Om de vinner rättegången.
Jag vet inte hur det går till riktigt.
Det är otroligt.
Men det spelar inte en roll.
Det viktiga är att vi gör det i nästa vecka.
Ja, ja, ja.